लुट

इति तिष्यादितत्त्वम् ॥ 🐙 ॥ न्यायग्रश्चविष्रेषः । तस्य दितीयश्लोको यथा,—

"दर्श नाज्जलमुज्जलो गुगागाः कमीधिकं

नातिर्विञ्जतिमागता न च पुनः श्वाच्या विश्वेष-स्थिति:।

सबन्धः सष्टजी गुणादिभिर्यं यजास्त सत्-

प्रीतये सान्वीचा नयवेश्मकमें कुश्रला श्रीन्यायलीला-वती ॥"

इति मखनीमश्रः॥

लौलोद्यानं, क्षी, (लीलार्धसृद्यानम् ।) देववनम् । इति चिकारङग्रेष:। (यथा, कथासरित्-सागरे। १०६। ४१।

"वय मानसमुद्धक्य देविषेत्रातसेवितम्। अतीय गर्डभीलय लीलोदानं द्योधिताम्॥")

चुक्, [च्] पं, लोप: । यथा। स्यमोर्लंक् क्रीवान् परयो: खमोलंक खात्। दति सम्बन्ध-वाकरणम्॥

लुकायित:, जि, (लुक् कायस्य यस्य ताडम् इवा-चरतीति। जुकाय + किए। ततः क्तः।) चन्तर्हित:। यथा। चन्तर्धानं लुकायनमिति यावत्। यथा गुरोरन्तर्हेते प्रिप्तुः विकीयते यनायते लुकायते लुकायतीति लुकापनयने-३पि जुक्। जुक् काय: भरीरं यस्य स जुकाय: ततः स इव आचरतीति की साध्यम्। इति कारकटीकायां दुर्गादास: । क्रमीय क्राप्येन निष्यद्गीरयम् ॥

जुङ्गः, पुं, कोलङ्गः। इति रत्नमाला॥

जुज, इ क भाषड़ार्थे। इति कविक स्पह्म: ॥ (चुरा॰-पर॰-अक॰-सक॰-च-सेट।) इ क, जुझयति। भा दीप्ति:। षड्टार्थी निकेतनिर्देश-बलदानानि । इति दुर्गादास: ॥

जुस, व्यपनयने। इति कविकल्पह्मः॥ (भ्वा०-पर॰-सक॰-सद्।) सीरजुषीत् कर्यनासिकम्। इति दुर्गादासः ।

जुट, विकोटविकोड्नयोः। इति कविकच्यद्वमः। (भा०-पर०-विलोटे ऋक०-विलोड्ने सक०-बेट्।) लोटति। इति दुर्गादासः॥

जुट, इ इतो। इति कविकस्पद्दमः॥ (अवा०-इति दुर्गादासः ॥

बुट, ल नह य विकोटविकोड़नयो:। इति कवि-क बपहुम: । (द्वा०-पर०-विकोटे अक० विको-ड़ने सक वेट्।) छ, अजुटत्। ऋ, अलुजु-टत् चलुकोटत्। य, जुर्चात । विकोटः समन्धी-भाव:। तर्च जुन्मन् सम्मोको स्वि रौरहावान्। इति भट्टि: । विलोड्ने लुखळहालकान् दुर्गान् कवाटानि च बोटति। इति इलायुधः। इति दुर्गादास: ॥

(भा • - आ(स • - आवा • - पुनर्श्वने सवा • - सेट्।)

लुग्टाकः.

त्व, अलुटन्। इ, लोटते। प्रतिहृति: प्रोका-दिना पतनं पुनर्हवनं वा। इति दुर्गादास: ॥ जुट, क भासे। इति कविकल्पह्रम:॥ (चुरा०-पर॰-अव॰-सेट्।) क, लोटयति। भासी दीपि:। इति दुर्गादास:॥

जुठ, उपघाते। इति कविकल्पह्मः॥ (भ्वा॰-पर ॰ सक ॰ सेट्।) लीठित। इति दुर्गादास:॥

लुट, इ गवालस्यस्तेयस्रोटे। इति कविकल्पद्दमः॥ (भा॰-पर॰-सक॰-अक॰ च-सेट्।) इ, लुख्डाते। चालस्यं मन्दीभावः। स्तेयं चौयंम्। खोटः बुख्डनं, स्ती, (बुद्ध+ख्युट्।) बुटनम्। इति खोड़नम्। इति दुर्गादासः॥

लुठ, ल ड प्रतीघाते। इति कविकक्पहुम:॥ (भा ॰ - आता ॰ - सक ॰ - सेट्।) ख, अजुठत्। इ, लोठते। इति दुर्गादासः ॥

जुट, क चौर्थे। इति कविकत्पहुम:। (चुरा०-पर॰-सक॰-सेट्।) क, लीउयति। इति दुर्गा-दास: ॥

जुठ, ग्रि जोटे। इति कविकल्पह्मः । (तुदा॰-पर॰-अक॰-सेट्।) भि, जुडति अजुडीत् जुलोठ। लोट: समन्दीमाव:। हारोश्यं हरियाचीयां जुठति सनमळले। इति दुर्गा-

जुठनं, स्ती, (जुठ कोटे+खुट्।) अवस्य भूमी पुनः पुनः श्रमीपचनमम्। लीटा इति गड़ागड़ि इति च भाषा। तत्पर्याय:। वेझ-नम् २। इति जिका छ ग्रेष: ॥

बुडितः चि, (बुड + तः।) सुनुभैवि पराष्ट्रतः। श्रमणान्धर्थं पुन:पुनर्भूमी लुविसीरणः। तत्-पर्याय:। उपावतः २। इत्रमरभरती ॥ विक्ति: ३ । इति भ्रव्हरतावती॥ व्यपावतः ३ पराष्ट्रतः ५। इति डेमचन्द्रः ॥ (यथा, कथा-सरित्सागरे। १०२। ००।

विमालाकायो लुठितः किमञ्जनगिरेरयम्। किस्ताकालक्ष्यान्तमेघीयः प्रतिती स्वि॥") जुड, मन्य। इति कविकलपहुम: । (भ्वा॰-पर॰-सक - सेट्।) लोड़ित। मञ्चो विलोड़ नम्।

इति दुर्गादासः ॥ जुड, प्रि इंट्रती। स्वेषे। इति कविकल्पद्यः। (तुदा०-पर०-सक०-सेट्।) थ्रि, जुड़ति

व्यजुड़ीत् जुलोड़ । इति दुर्गादास: ॥ पर - सक - सेट्।) इ, जुग्टाते । दुति चौधम्। जुग्ट, कि अवचाचौर्ये । इति कविक कपहमः ॥ (चुरा०-पन्ने भ्वा०-पर०-सक् केट्।) इत्य-नकारपक्रति: टयोगास्मूर्डन्य: तेन भ्वादिपची यगादी तज्ञीये जुन्यत इत्यादि। कि, जुग्रयति जुग्टति। इति दुर्गादासः॥

> बुग्टकः पुं, (तुग्हतीति । बुग्ट + ग्वुल् ।) ग्राक-विश्वेष: । नवा इति भाषा। तत्पर्याय:। मासवः ५। इति श्रव्यम्तिका ॥

> बुग्टा, खो, (बुग्ट + खड़्। टाप्।) बुटनम्। इति काचित् प्रव्दरत्रावली।

लुट, ल ह दीप्रिप्रतिचलो:। इति कविकल्पहमः॥ जुग्हाकः, पुं, (जुग्हतीति। जुग्ह+ "जल्पिमन कह्बुख्डड: याकन्।" ३।२।१५५। इति

लुप् षाकन्।) चौर:। जुटधाती: बाकप्रस्थिन

जुग्हाकी, स्त्री, (जुग्हाक + विलात् डीप्।) चौरा को। इति सुम्बोधवाकर्णम्॥

बुखकः, चि. (बुखतीति। बुखः + खुल्।) स्तेय-कारक:। जुटेरा इति भाषा। यथा,— "ये चौरा विद्वना दुष्टा गरदा ग्रामलुग्छकाः। सारमेयादने ते वे पालकी पातकाविता: "" इति पाद्मे पातालखख्यम्

काचित् प्रब्द्रतावली ॥ (यथा, देवीभाग-वते। प्रश्रा १८।

"हरणं लुख्डनं तहत् तत्पनीनां नराधिप ! ॥") बुग्छा, स्त्री, (बुग्छ+ अड्। स्त्रियां टाप्।) लुउनम्। इति काचित् ग्रब्द्रवावली ॥

जुष्टाकः, पं, (जुष्ट + घाकन्।) काकः। इति चिकारहणेष:॥(चौर:। यथा, कलाविलासे।१।३। "विन्नोर्श्मस।रिकार्यां भवनगणस्माटिकप्रभा-

यन विराजित रजनीतिमिर्पटप्रकट-

जुख्डाक: ॥")

जुष्ठी, की, जुठनम्। इति काचित् ग्रब्दरत्नावली। जुग्ड, क चौर्ये। इति कविक्तस्यहमः॥ (चुरा०-पर॰-सक॰-सेट्।) क, जुक्डयति। इति दुर्गादासः ॥

जुष्डिका, स्त्री, (जुष्डी। खार्थे कन्। ततष्टाप्।) न्यायसारिको । इति छारावली ॥ एक च वेछित-मेवलोमादि:। लुङ् इति बुटि इति च भाषा ॥ यथा,---

"सैन्यवच प्रताभ्यक्तं ताव्यभाजनमात्ते। प्रतप्तक्षया घरं तन्त्रलच समाहरेत्॥" ताम्त्रभाजने इतं सेन्धतं दल्लारी देतपं कला मेवलोमल् खिकया ष्टदा मलग्रहं छला तेन व्यचित्। इति भेषच्यरवावली॥

लुकी, की, स्वायसारियी। इति चिकाकश्रेष: जुण, इ कुम्ये। इति कविकल्पह्मः। (भा०-पर॰ सक॰-सेट।) इ, लुम्याते। कुम्यो वध-सिधी। इति दुर्गादासः॥

लुप ऋ ग्राप ल अ जी हिदे। इति कविक लप-हुन: । (तुरा•-उभ०-सक०-स्रानिट्।) ऋ व्यक् जुपत् व्यक्तिपत्। या प न, लुम्यति चुंम्पते। ए, अनुपत्। औ, चोप्रा। इति ्रादासः ॥

खुप. इर य युपि। इति कविकलपद्रम: । (दिवा --पर- वाक सेट्।) इर्, वालुपत् वालोपीत्। असात् प्रवादिलानिसं इ इक्षेत्रो। य, धुर्णात । युपि काञ्चलीभावे। पातुं लुप्यति लावगर्य नेचाञ्चलिपुटेर्नरः। इति . इलायुषः। इति

लुप्, पुं, (लुप् किरे + किप्।) लोगः। यथा। अभोभगोश्वोभ्योश्वे लुप्। इति सम्बबोध-वाकरणम् ॥